

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

25 oktober 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het taalexamen voor onderwijzers met een Nederlandstalig diploma die Frans onderwijzen in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toekomstmogelijkheden van de Universiteit Antwerpen

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de berichten in Schooldirect betreffende 'Objectief verschillende internaten'

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het inzetten van mensen uit het bedrijfsleven voor de klas

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de weddeanciënniteit van leerkrachten

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Donderdag 25 oktober 2001

VOORZITTER : De heer André Van Nieuwerkerke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.14 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het taalexamen voor onderwijzers met een Nederlandstalig diploma die Frans onderwijzen in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Grouwels tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het taalexamen voor onderwijzers met een Nederlandstalig diploma die Frans onderwijzen in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze vraag betreft een typisch Brusselse problematiek. De taalwet van 1963 voorziet erin dat onderwijzers met een Nederlandstalig diploma die Frans onderwijzen in het derde tot en met het zesde leerjaar van het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel, in het bezit moeten zijn van een attest van grondige kennis van de verplichte tweede taal Frans om vast benoemd te kunnen worden.

Het taalexamen bestaat uit drie delen : een schriftelijk, een mondeling en een didactisch. De opgeroepen leerkrachten moeten in het bezit zijn van dit attest voor 31 december om op 1 januari van het volgende jaar benoemd te kunnen worden. Vorig jaar liepen verschillende mensen hun vaste benoeming mis omdat de attesten niet tijdig, dus voor 31 december, door de administratie werden afgeleverd.

De organisatie van dit taalexamen lijkt voor de administratie Onderwijs voor het tweede jaar op rij een bijzonder moeizame aangelegenheid. De vertraging die men vorig jaar opliep door een gebrek aan organisatie binnen de administratie, doet zich dit jaar opnieuw voor. Tot op heden, eind oktober, vond geen enkel gedeelte van het taalexamen plaats. Vroeger had nochtans het schriftelijk gedeelte gewoonlijk plaats in juni, het mondeling gedeelte in september of oktober, en het didactisch gedeelte in oktober of november.

Mevrouw de minister, hoe ver staat men momenteel met dit taalexamen ? Denkt u dat het nog haalbaar is om de drie gedeeltes van het examen voor 31 december te laten plaatsvinden en te verbeteren om vervolgens de attesten uit te schrijven ? Welke stappen zult u ondernemen om de verschillende delen van het examen in de toekomst beter te spreiden, zodat ook de attesten tijdig worden afgeleverd ?

Vorig jaar werd al gezegd dat het attest nog in maart kon worden ingeleverd, en dat het dan met terugwerkende kracht kon gelden voor een vaste benoeming. Dat is echter niet waar gebleken. Zult u zorgen voor een eventuele verlenging van de termijn na 31 december ? Op die manier zouden leerkrachten die zich wel tijdig voor het examen hebben ingeschreven maar hun attest niet tijdig ontvingen, niet de dupe zijn van de nalatigheid van de administratie. Zult u erop toezien dat deze leraars geen extra jaar op hun vaste benoeming moeten wachten ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, doordat een van de twee secretarissen van dit examen niet beschikbaar was, is inderdaad vertraging opgetreden. Navraag bij mijn administratie leert dat de hele procedure afgehan-

Vanderpoorten

deld kan zijn tegen 31 december, inclusief het afleveren van de attesten.

Ik zal mijn administratie de opdracht geven in de toekomst vroeger, en bij voorkeur begin september, met de organisatie van de werkzaamheden van bedoelde commissie te beginnen, zodat er geen problemen met de timing kunnen rijzen. Gelet op mijn antwoord op uw eerste vraag, dat de datum van 31 december gehaald zal worden, is uw derde vraag zonder voorwerp.

In de marge van deze vragen, wil ik u nog een ander probleem met deze taalexamens ter kennis brengen. Mensen die in Brussel hebben gestudeerd, hebben vaak problemen bij het afleggen van het taalexamen. Zij zeggen me dat het examen niet echt op het onderwijs is afgestemd. Het is niet praktisch voor hen, en vaak ook moeilijk.

Toen ik met dit probleem geconfronteerd werd, heb ik die leerkrachten beloofd actie te ondernemen ten aanzien van de lerarenopleiding. Bovendien beloofde ik hen dat ik het departement zou vragen om na te gaan of we de potentiële deelnemers aan het examen kunnen ondersteunen. In Brussel is de situatie moeilijk voor alle leerkrachten. We mogen hen niet extra straffen door zo'n examen al te onpraktisch te maken. Daarom heb ik mij ertoe geëngageerd de leerkrachten die het examen moeten afleggen om vastbenoemd te kunnen worden, op een of andere manier te ondersteunen. Hoe dat zal gebeuren, kan ik u op dit ogenblik nog niet medelen.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het gaat zelfs verder dan mijn vraag. Het is inderdaad een goed idee de taalexamens zo praktisch mogelijk te maken.

U verzekert ons dat er dit jaar geen vertraging zal zijn. Stel nu echter dat er zich alsnog een vertraging voordoet, en de attesten niet afgeleverd zijn voor 31 december. Overweegt u, ondanks de instructies die u hebt gegeven, om die regeling te behouden en de vaste benoemingen van de leerkrachten niet in het gedrang te brengen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik kan daar niet op vooruitlopen aangezien men mij zegt dat het probleem zich niet zal stellen. Ik zal het uiteraard van zeer nabij opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb vroeger nog vragen gesteld over het arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs. Ik heb dit nu in een interpellatie gegoten omdat de onduidelijkheid in het dossier almaar toeneemt en er geen schot in de zaak komt.

De wet op het welzijn van de werknemers op het werk stelt leerling- en student-stagiairs gelijk met werknemers. De consequentie hiervan is onder meer dat deze stagiairs verplicht zijn een arbeidsgeneeskundig onderzoek te ondergaan en de vereiste vaccinaties krijgen. Het is afhankelijk van de sector waarin men stage loopt of er al dan niet bijkomende verplichtingen zijn. De werkgever, dus de stageplaats voor leerlingen en studenten en de onderwijsinstelling voor leerkrachten en docenten, is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze wet. Omwille van de moeilijkheden bij de organisatie en de financiering blijft de uitvoering van deze wet op dit punt meestal dode letter.

De redenen waarom de problemen blijven aanslepen is dat stagiairs vaak op verschillende plaatsen stage lopen en men niet goed weet wie van de stagegevers verantwoordelijk is voor de vaccinaties. Moet dat gebeuren voor men de eerste keer op stage gaat ? Er is een verschil tussen stages in de

Van Cleuvenbergen

welzijnssector en in de gezondheidssector. Er moet, al dan niet in samenspraak met de stageplaatsen, een aantal beslissingen worden genomen. Het zijn zware uitgaven voor de onderwijsinstellingen met veel personeelsleden die stagebegeleiding doen en die eveneens onder deze wetgeving vallen.

Bij federaal minister Onkelinx zou nu een ontwerp van KB voorliggen met het voorstel om een onderzoek naar de algemene geschiktheid van de stagiair door de school te laten uitvoeren. Dit moet gebeuren voor de eerste stage en dient elk stagejaar te worden herhaald. De kosten hiervan zijn voor de school. Indien er specifieke onderzoeken nodig zijn omdat de stageplaats specifieke risico's inhoudt, dan moet dit gebeuren door de stagegever en zijn ook de kosten voor de stagegever. Men kan op een jaar verschillende stagegevers hebben, waardoor er betwisting kan zijn over wie die kosten moet dragen.

De Vlaamse overheid moet dan in opvolging van dit KB nog de verdere uitvoeringsbesluiten nemen inzake de modaliteiten. Wie moet dit algemeen geschiktheidsonderzoek opnemen, wat is de rol van de CLB's ? Wat gebeurt er met de meerkost en hoe wordt die verrekend voor de scholen die in deze ongelijk worden behandeld omdat sommige, vooral technische en beroepsscholen, hier meer mee te maken krijgen dan andere ?

De onderwijsinstellingen zijn op dit moment uitermate ongerust omdat het ontwerp van KB de verantwoordelijkheid van organisatie en financiering grotendeels bij het onderwijs legt, en omdat er nog geen Vlaamse uitvoeringsbesluiten zijn. De onderwijsinstellingen zijn zeker niet bereid deze meerkost te dragen. Zij voeren aan dat zij dit niet kunnen betalen en dat het op dit moment nog steeds de taak van de stagegever is om het arbeidsgeneeskundig onderzoek van stagiairs te organiseren en te financieren. Er is nu al jaren een spelletje aan de gang waarbij de partijen de bal steeds aan elkaar doorspelen. Dit alles bedreigt echter de gezondheid van stagiairs én leerkrachten/docenten in de verpleegkunde. Daarenboven zou het wel eens tot gevolg kunnen hebben dat bepaalde stageplaatsen afhaken.

In heel wat voorstellen van de Vlaamse regering kunnen we lezen dat de link tussen onderwijs en tewerkstelling heel belangrijk is. Men wil ervoor zorgen dat de overgang gemakkelijk wordt gemaakt. Het is dan ook heel spijtig dat er net problemen zijn op dit punt, waar studenten kunnen er-

varen wat het in de praktijk betekent om te gaan werken in een bedrijf of een instelling.

Daarom had ik de minister de volgende vragen willen stellen. Bent u op de hoogte van de huidige problemen en van het huidige wetsontwerp van de federale minister ? Welke concrete maatregelen nam u reeds voor leerlingen/studenten én leerkrachten/docenten na de vorige vragen hierover in het parlement ? Ik heb vroeger steeds een theoretisch antwoord gekregen, dat in de praktijk niet werd uitgevoerd.

Hebt u met het oog op het welzijn van werkgevers en werknemers/studenten contacten met de federaal bevoegde ministers en met de Vlaamse minister van Welzijn en Volksgezondheid ? Heel wat stageplaatsen vallen namelijk onder deze domeinen. Als we dit doortrekken naar Economie en naar het bedrijfsleven, kunnen er nog meer ministers bij worden betrokken.

Hoe wilt u de verdere concretisering van deze regelgeving vanuit uw bevoegdheid Onderwijs opvolgen ? Dit is in het belang van zowel studenten als leerkrachten/docenten.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er is een aspect in de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen dat voor mij onduidelijk is. Ik zou dan ook om enige opheldering willen vragen, zodat ik goed kan volgen. Ze heeft het over uitvoeringsbesluiten, te nemen door de Vlaamse overheid. Moeten die uitvoeringsbesluiten worden genomen op basis van het KB van federaal minister Onkelinx, dat slechts een ontwerp is en dus nog steeds geen wetgevende kracht heeft, of op grond van een ander stuk wetgeving ? Dat heb ik niet goed begrepen.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Volgens mijn informatie gaat het om een ontwerp van KB waarin wordt verwezen naar de gemeenschappen voor de concretisering.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben op de hoogte van het probleem dat door mevrouw Van Cleuvenbergen werd voorgelegd. Sinds vorig jaar werd reeds heel

Vanderpoorten

wat ondernomen om een regeling te treffen voor deze toch wel zeer ingewikkelde problematiek.

Er moet wel een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de leerkrachten/docenten en anderzijds de leerlingen/studenten en stagiairs. Voor het personeel bestaat er wel een duidelijke relatie tussen werkgever en werknemer. Voor deze categorie werden er reeds tijdens het schooljaar 1996-1997 contracten afgesloten met bedrijfsgeneeskundige diensten.

Het probleem betreft de gelijkgestelde personen. Op 3 mei 1999 heeft de koning een besluit genomen betreffende de bescherming van de jongeren op het werk. Onder jongeren verstaan we de minderjarige werknemers, personen verbonden door een leerovereenkomst en stagiairs, leerlingen en studenten als ze een studierichting volgen waarvan de opleiding voorziet in een vorm van arbeid. Het probleem beperkt zich dus niet enkel tot de opleiding verpleegkunde, maar dat hadden we ondertussen wel begrepen.

Een gestructureerde aanpak dringt zich op. Centraal in de aanpak staan de zorg voor het welzijn en de gezondheid op het werk als dit wordt gecombineerd met een opleiding.

De verantwoordelijkheden 'risicoanalyse' en 'medisch toezicht' worden het best apart benaderd. Het uitgangspunt daarvoor is dat de risicoanalyse 'plaatsgebonden' is en het medisch toezicht 'persoonsgebonden'. De verantwoordelijkheid voor de risicoanalyse zou dus bij de verantwoordelijke van de arbeidsplaats liggen. De verantwoordelijkheid voor het medisch toezicht wordt waargenomen door de organisatie waaronder de persoon vast resorteert. In het eerste geval is dat dus het bedrijf of de opleidingsinstelling, in het tweede geval de opleidingsinstelling of de school.

Een werkgroep Welzijn van het departement Onderwijs heeft in samenwerking met het kabinet een preventiestructuur uitgewerkt met bijbehorende kostenraming. Deze structuur werd voorgelegd aan minister Onkelinx, die hier positief op reageerde op 6 februari 2001. Dit betreft de risicoanalyse. Dit werd voorgelegd aan de Vlaamse regering in een uitgebreide nota op 22 juni 2001.

Voor de medische onderzoeken werd er een interkabinettenwerkgroep opgericht tussen de kabinetten van de Vlaamse minister voor Onderwijs en Vorming, de Vlaamse minister voor Werkgelegen-

heid en Toerisme, de Vlaamse minister voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke kansen en de Vlaamse minister voor Economie, Ruimtelijke ordening en Media. Er werd een schema uitgewerkt voor de medische onderzoeken met bijbehorende budgettaire impact. Er werd hier een onderscheid gemaakt tussen het secundair en het hoger onderwijs.

Ook voor de VIZO-opleiding werd er een schema opgesteld. Dit werd eveneens voorgelegd in een uitgebreide nota aan de Vlaamse regering op 22 juni 2001. Het hele schema is gebaseerd op de samenwerking tussen de CLB-arts voor het secundair onderwijs, de bedrijfsgeneesheer van de opleidingsinstelling en de bedrijfsgeneesheer van het bedrijf onder de coördinatie van de preventieadviseur. In het Vesoc-overleg in uitvoering van het werkgelegenheidsakkoord van 12 februari 2001 is bepaald dat in het kader van het arbeidsgeneeskundig onderzoek voor stagiairs zal worden gezocht naar een rechtvaardige verdeling van de lasten tussen onderwijs en bedrijfsleven. In het Vesoc-overleg zal op basis van het voorstel aan de sociale partners de concretisering van het engagement worden gevraagd.

De Vlaamse regering neemt akte van deze mededeling en betuigt haar instemming met het voorstel om de onder punt 7 van deze mededeling geformuleerde standpunten als uitgangspunt te nemen op de eerstvolgende vergadering van de Vesoc-werkgroep.

Op 30 maart 2000 vroeg de federale minister van Werkgelegenheid en Gelijke Kansen om in de schoot van de Hoge Raad tot Preventie en Bescherming op het werk een werkgroep te installeren waarin de gemeenschappen gehoord werden. Die werkgroep had als opdracht advies uit te brengen over de toepassing van de wetgeving op leerlingen en stagiairs. De voorzitter van de Hoge Raad vroeg advies vóór 1 mei 2001. De reeds hoger genoemde betrokken Vlaamse ministers deelden in een schrijven mee dat de Vlaamse regering zich voorbereidt, doch niet beschikbaar is voor deze datum.

Het ontwerp van KB legt een aantal verplichtingen op aan de onderwijs- en opleidingsinstellingen. Hierdoor wordt ingegrepen op de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van gewesten en gemeenschappen. Overleg is dus uiteraard noodzakelijk en gewettigd. De minister-president van de Vlaamse regering werd gelast de federale regering hiervan in kennis te stellen. Het overleg tussen de gewesten en gemeenschappen heeft plaatsgehad. Er werd een gezamenlijk protocol op-

Vanderpoorten

gesteld dat aan vice-eerste-minister Onkelinx werd voorgelegd. Het overleg en de vergaderingen binnen de verschillende werkgroepen wordt verdergezet. Er is dus al heel wat werk verzet, maar het is nog niet afgerond.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik dank de minister voor haar antwoord. Het is duidelijk dat er al heel wat inspanningen zijn geleverd. Het is een evenwichtsoefening tussen federale en gemeenschapsbevoegdheden. De risicoanalyse en het medisch risico moeten worden opgevolgd. De mensen waarover het hier gaat, blijven wel in onzekerheid zitten.

Welke consequenties kan dit hebben voor de onderwijsinstellingen en de stageplaatsen ? Het zou spijtig zijn dat er hierdoor minder stageplaatsen ter beschikking zijn. Daarom is het goed dat de sociale partners erbij betrokken zijn.

Klopt de timing dat dit tegen volgend schooljaar in orde moet zijn ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Wat mij betreft zo vlug mogelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toekomstmogelijkheden van de Universiteit Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Caluwé tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toekomstmogelijkheden van de Universiteit Antwerpen.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, op 4 oktober hield u een toespraak bij de opening van het academiejaar van de Associatie Antwerpen. De inhoud ervan heeft een gevoel van diepe ontgoocheling nagelaten in de Antwerpse universitaire en de hogere onderwijsge-

meenschap. De voorzitter-rector van de Universiteit Antwerpen reageerde samen met de rectoren van de verschillende deeltentiteiten in een brief die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. De reactie heeft vooral betrekking op het ontbreken van een perspectief op de decretaal beloofde uitbreiding van onderwijsbevoegdheden van de Universiteit Antwerpen in geval van eenmaking. Er is bovendien geen enkel perspectief op de academisering van sommige tweecyclusopleidingen in de regio zonder de verplichte voorgedij van andere universiteiten.

Het is niet te verantwoorden dat het industriële hart van Vlaanderen het nog steeds moet stellen zonder faculteit Toegepaste Wetenschappen. In het verleden werd vanuit de overheid als voorwaarde gesteld dat de drie Antwerpse universiteiten tot eenmaking moesten komen. Die operatie is – vermoedelijk in tegenstelling tot wat men van bovenuit verwachtte – ondertussen grotendeels gelukt. De belangrijkste geleverde inspanning is de fusie van de concurrerende faculteiten Toegepaste Economische Wetenschappen. Daardoor is er meer dan ruimte genoeg om ook de stap te zetten om een faculteit Toegepaste Wetenschappen toe te staan. De twee hogescholen met hun opleidingen industrieel ingenieur zouden aansluiting kunnen vinden bij de Universiteit Antwerpen. Op die manier moeten er elders geen voorgedij-instellingen worden gezocht.

De confederatie Universiteit Antwerpen is een uniek project. Men spreekt vaak over samenwerking, wel dit is een geslaagd voorbeeld. De twee hogescholen in de provincie Antwerpen willen doelbewust en voluit associëren met de Universiteit Antwerpen. Waarom worden ze daarin dan niet begeleid ? Hoe reageert u op de reactie van de Universiteit Antwerpen ? Bent u bereid om uw beleidsvisie alsnog te herzien om tegemoet te komen aan de wensen die vanuit de Associatie Antwerpen naar voren worden gebracht ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, de vraag van de heer Caluwé is dubbel. Enerzijds gaat ze over de hervorming van de Universiteit Antwerpen. Anderzijds gaat ze over de hervorming van het Vlaams hoger onderwijslandschap in het kader van de implementatie van de Bologna-verklaring.

Wat de realisatie van de Universiteit Antwerpen en de onderwijsbevoegdheid van deze onderwijsin-

Vanderpoorten

stelling betreft, wil ik verwijzen naar de bepaling die hierover is opgenomen in het decreet van 22 december 1995. In die bepaling staat dat van zodra er tussen de instellingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet de Universiteit Antwerpen vormen, een overeenkomst van eenwording wordt bereikt over de structuur, de vertegenwoordiging, de beheersorganen, de financiering en de programmatie en als die overeenkomst door de raad van de Universiteit Antwerpen wordt bekrachtigd, de Vlaamse regering onverwijld bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet indient dat de onderwijsbevoegdheid van de universiteit uitbreidt in de context van een algemene programmatie van het academisch onderwijs. Dat staat in het decreet, en de regering zal zich aan dat decreet houden.

Vorig jaar heeft de Vlaamse regering reeds de onderwijsbevoegdheid van de Universiteit Antwerpen goedgekeurd voor de licenties bio-medische wetenschap en de licenties communicatie. Daar was geen decretale wijziging voor nodig, voor de andere wel. Wij wachten daarom op de definitieve eenmaking. Die eenmaking is nog niet afgewerkt. Wij zullen ons over het probleem bezinnen op het ogenblik dat wij dat kunnen.

De hervorming van het Vlaamse hoger onderwijs omwille van de implementatie van de Bolognaverklaring staat los van de onderwijsbevoegdheden. Het voorstel dat ik nu uitwerk vertrekt van de huidige onderwijsbevoegdheid van hogescholen en universiteiten. Ik overleg nu met de VLIR en de Vlhora over een concepttekst van een decreet. Ook de studenten zijn daarbij betrokken, net als de Universiteit Antwerpen en de Antwerpse hogescholen. Vanmorgen is er vergaderd, en morgen wordt er opnieuw vergaderd. Die tekst staat bijna op punt, maar er moeten nog een aantal belangrijke contacten plaatsvinden.

Als minister van Onderwijs wil ik er zeker van zijn dat de nodige garanties worden geboden voor de kwaliteit van de opleiding. Daarom wordt gezocht naar concordanties tussen de opleidingen aan universiteiten en hogescholen. Ook bij de discussies zullen we ons daardoor laten leiden. Vermits de voorbereiding van het decreet nog niet volledig achter de rug is, kan ik nu ook niet verder op de concrete vragen antwoorden. Bepaalde uitspraken zouden het overleg immers kunnen bemoeilijken. Over enkele weken zal er wel duidelijkheid zijn. Ik wil dan zeker op uw vragen antwoorden, mocht dat nog nodig zijn.

U moet natuurlijk beseffen dat ik rekening moet houden met gevoelige elementen zoals samenwerking, titulatuur, accreditaties en dergelijke. Mijn visie moet dan natuurlijk uitgaan van een algemene visie en van een visie op het belang van hoger onderwijs. Er moet vaak worden gezocht naar moeilijke evenwichten in de verhouding tussen hogescholen en universiteiten van dezelfde, maar ook van verschillende regio's. Dat moet ik hier echter niet vertellen.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Ik dank de minister voor haar antwoord, maar ik zou toch niet willen disocciëren. Er is immers een duidelijk verband tussen beide problemen, namelijk het niet volledig beschikken over de onderwijsbevoegdheid. Dat leidt ertoe dat een associatie tussen de hogescholen en de Universiteit Antwerpen op dit ogenblik niet volledig mogelijk is als er een bepaalde visie op associatie wordt gehanteerd.

Ik hoop dat een wijziging van de visie mogelijk is. Als de hogescholen voor de opleidingen van twee cycli enkel een graad van Master kunnen verlenen als ze deel uitmaken van een associatie, waarvan de universiteit de nodige capaciteit heeft om in te staan voor de academisering van deze opleiding, dan ontstaat het probleem dat we kennen als gevolg van de onvolledige onderwijsbevoegdheid van de Universiteit Antwerpen.

Mevrouw de minister, aan de voorwaarden van het decreet van 1995 zal binnen enkele jaren worden voldaan. Kunt u daar in de context van de associatie niet op vooruitlopen ? Zo moeten er geen kunstmatige relaties worden aangeknoopt waar niemand baat bij heeft. Het beleid moet spontane initiatieven van regionale en netoverschrijdende associaties toch niet onnodig bemoeilijken.

Minister Marleen Vanderpoorten : Het is nooit de bedoeling geweest van het vorige decreet om alle onderwijsbevoegdheden toe te staan bij de eenmaking. Het beleid zal een beslissing moeten nemen.

De kwaliteit blijft het belangrijkste element in de discussie. Als in de loop van de volgende weken kan worden bewezen dat de kwaliteit in orde is, dan zullen de concordantietabellen kunnen worden aangepast. De vraag is echter of er nog een kwaliteitsvolle faculteit voor toegepaste wetenschappen kan komen. Ik beantwoord die vraag niet, maar de discussie zal daar de volgende weken over gaan.

Vanderpoorten

De associaties zijn belangrijk als geheel, maar mogen de zaken niet betonnen. Samenwerking met instellingen van buiten de associatie zal in de toekomst eveneens belangrijk zijn. Dat is een gevoelig punt voor Antwerpen. Ik ben erover aan het praten en we zullen wel zien wat het resultaat wordt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de berichten in Schooldirect betreffende 'Objectief verschillende internaten'

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de berichten in Schooldirect betreffende 'Objectief verschillende internaten'.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, Schooldirect is een uitstekend initiatief om de directies op een vlotte, elektronische wijze op de hoogte te brengen van allerlei onderwijsnieuws. Het vermeldt data waarop formulieren moeten worden ingestuurd, welke omzendbrieven verschenen zijn, en er komt ook ruimer nieuws aan bod.

Op 10 oktober 2001 verscheen in Schooldirect een bericht onder de titel 'Objectief verschillende internaten'. In dit korte bericht wordt vermeld dat een leerling in een internaat van het gemeenschapsonderwijs 134.074 frank kost, in een vrij internaat 42.174 frank. Ik maak me zorgen over deze berichtgeving. In de tabellen van de studie lees ik dat 42.174 frank niet de kostprijs is van dat vrij internaat, maar het gemiddelde bedrag van alle internaten. Voor vrije internaten wordt slechts een subsidie gegeven van 18.753 frank.

De samenvatting die verder volgt gaat echter voorbij aan het aspect 'omkadering' dat in het rapport 'objectieve verschillen' te vinden is op bladzijde 429. Ik citeer : 'De objectievebaarheid geldt evenwel niet voor wat de omkadering betreft. De verschillen tussen het gemeenschapsonderwijs en

het gesubsidieerd onderwijs zijn weliswaar historisch te verklaren, maar vandaag de dag niet te objectiveren.' En verder : 'Als algemeen principe dienen we dan ook te stellen dat er in de toekomst een gelijkwaardige behandeling zou moeten worden ingevoerd.'

Mevrouw de minister, wie draagt de eindverantwoordelijkheid voor dergelijke berichtgeving ? Ik vind het bijzonder jammer dat een goed instrument in deze berichtgeving eenzijdig en onjuist is. Welke stappen wilt u zetten om de ongelijke behandeling tussen vrije en andere internaten ongedaan te maken, zeker inzake de personeelsomkadering ?

Mevrouw de minister, ik verwijs naar het Vlaams regeerakkoord van juni 1999. Ik verwijs naar uw verklaring van 20 oktober 1999 in Lier, waarin u zegt dat u de werkingsmiddelen van de vrije internaten geleidelijk wilt verruimen aan de hand van objectieve criteria, dat u tegen de zomer van 2000 een berekening van de hoogste noden verwacht zodat u de subsidies geleidelijk kunt optrekken, en dat u in de begroting 2001 al de nodige middelen kunt inschrijven.

In de commissievergadering van 22 februari 2001 hebt u gezegd dat zal worden nagegaan of er alsnog bij de begrotingscontrole 2001 of bij de opmaak van de begroting 2002, een financiële injectie moet komen in de werkingstoelagen. In CAO VI zegt u dat de nodige maatregelen dringend zullen worden genomen inzake de personeelsomkadering van de gesubsidieerde internaten.

Ik heb deze vragen ingediend voor er gesprekken waren gepland over het rapport in deze commissie.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Het verheugt mij dat de heer De Meyer deze namiddag in het parlement is gebleven om deze belangrijke vraag te stellen. Ik verwijs naar de discussie die we hebben gehad in de hoorzitting, waar de problematiek van de internaten een belangrijk onderdeel vormde van de studie inzake de objectiveerbare verschillen. We staan erop dat er schot komt in deze problemen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, de secretaris-generaal van het departement Onderwijs is de verantwoordelijke uitgever van Schooldirect, maar de redactie werkt autonoom en onafhankelijk, zoals ook bij het tijd-

Vanderpoorten

schrift Klasse het geval is. U vindt deze informatie overigens op de website van Schooldirect.

Schooldirect werkt volgens een bepaald redactioneel stramien. In een kort bericht wordt objectief de essentie van een nieuwsfeit weergegeven. Dat houdt de nieuwsbrief compact en leesbaar, wat ook de bedoeling is. Met een link wordt de geïnteresseerde lezer uitgenodigd verder te lezen in een meer uitgebreid artikel of bijlage. Met de berichtgeving over de internaten verliep dit niet anders.

Schooldirect rapporteerde een aantal keren over het rapport. Reeds op 21 september werd een uitgebreide samenvatting van conclusies en aanbevelingen online gezet. De ongelijke behandeling van internaten komt daarin aan bod. Ik citeer letterlijk uit de conclusies: 'De studie somt ook een aantal verschillen op die niet – of niet volledig – kunnen worden gewettigd door verschillen in noden of behoeften.' Vervolgens wordt als een van de verschillen onder andere genoemd: 'het verschil in behandeling van internaten tussen de netten'.

Bij de aanbevelingen van de onderzoekers lees ik in de samenvatting: 'een nieuw systeem voor de verdeling van de werkingsmiddelen, dat vertrekt van scholen en leerlingen, en niet van netten. Daarbij suggereren de onderzoekers volgende basisprincipes: ...' Een van die basisprincipes luidt: 'Internaten hebben een aparte berekening.' Schooldirect geeft in deze samenvatting dus objectief de inhoud van de studie weer, ook wat de internaten betreft.

Behalve in de vermelde samenvatting, krijgen de internaten nog eens extra aandacht van de redactie in de nieuwsbrief van 10 oktober onder de expliciete titel 'Objectief verschillende internaten'. In dat korte nieuwsbriefbericht wordt met exacte bedragen het verschil aangegeven. Ik citeer nogmaals: 'De overheid investeert per leerling in een internaat van het gemeenschapsonderwijs 134.074 frank en in een vrij internaat 42.174 frank aan loonkost.'

In dat bericht is geen plaats voor alle conclusies en suggesties van het rapport, maar de lezer wordt uitgenodigd om de passage over de internaten uit het rapport te lezen, via een eenvoudige klik met de muis. Mijnheer De Meyer, die link leidt naar de door u genoemde pagina 429, die onverkort is weergegeven. Ik citeer uit de website van Schooldirect: 'Deze objectieveerbaarheid geldt evenwel niet wat de omkadering betreft. De verschillen tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs zijn weliswaar historisch te verklaren,

maar vandaag de dag niet te objectiveren.' U kunt dus bezwaarlijk beweren dat Schooldirect de informatie over de ongelijke omkadering achterwege heeft gelaten.

Het rapport stelt ook: 'Er is wel een tendens waarneembaar waarbij steeds minder ouders uit sociaal zwakkere groepen hun kinderen op internaat sturen.' En verder: 'De principiële vraag dient wel gesteld te worden in welke mate het een plicht is van de Vlaamse Gemeenschap om tussen te komen in alle kosten voor internaten, en zeker wanneer het gaat over kinderen van welstellende ouders en/of wanneer er voldoende scholen dicht in de buurt van de woning zijn.' Nog verder luidt het: 'Men kan zich trouwens meer fundamenteel de vraag stellen of, indien de financieringsmechanismen over alle internaten heen op dezelfde principes zouden gebaseerd zijn, de overheid niet binnen zekere grenzen de tarifieringspolitiek zou kunnen vastleggen, met bijvoorbeeld reducties voor doelgroepeleringen.'

Het is duidelijk onmogelijk al deze nuances te verwerken in een nieuwsbriefitem van enkele regels. Daarom heeft de redactie het rapport op haar website gezet en nodigt ze met een link alle betrokkenen uit het volledige hoofdstuk te lezen. Er wordt dus op een goede manier gezocht naar een combinatie van compacte berichtgeving, met linken naar de uitgebreidere informatie. Het heeft geen zin om van Schooldirect een uitgebreid gamma van nieuwsberichten te maken, want dan gaat het helemaal voorbij aan zijn bedoeling.

Uit het voorgaande blijkt dat in de studie van Deloitte & Touche geen eenduidige aanbevelingen worden geformuleerd met betrekking tot de internaten. In het maatschappelijke en politieke debat waartoe ik alle betrokken partijen heb uitgenodigd, zal ook in deze materie een standpunt moeten worden ingenomen. Het zal dan ook binnenkort opnieuw in deze commissie worden besproken.

Mogelijke elementen in de discussie zijn de vrije keuze voor ouders, situaties waarin een grote afstand tot de school en de gekozen studierichting een verblijf in een internaat noodzakelijk maken, de hertekening van het onderwijslandschap waar we het al over hadden, de financiële draagkracht van de ouders, het betaalbaar maken van het verblijf van kinderen van sociaal zwakkere groepen in een internaat wanneer omstandigheden dit tot de beste oplossing maken, en het wegwerken van niet-objectiveerbare verschillen.

Vanderpoorten

Deze discussie past in het ruime debat over de toekomstige financiering van het onderwijs.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Voor alle duidelijkheid, ik wens me niet negatief uit te laten over het instrument Schooldirect. Wel heb ik moeite met de samenvatting, die volgens mij geen correct beeld geeft van de inhoud van de studie. Ten gronde blijf ik met mijn vragen zitten, maar ik heb begrepen dat we er op een ander moment over zullen debatteren.

Mevrouw de minister, in 1999, 2000 en 2001 hebt u telkens beloftes gedaan voor de begroting. U begrijpt dus wel dat ik met grote belangstelling uitkijk naar wat er in de begroting van 2002 over de internaten zal staan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Van Baelen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het inzetten van mensen uit het bedrijfsleven voor de klas

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Baelen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het inzetten van mensen uit het bedrijfsleven voor de klas.

De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, zowel in de Nederlandse als in de Vlaamse pers verschenen onlangs enkele artikels over het bedrijfsleven en het onderwijs.

Een van de titels luidde 'In maatpak voor de klas'. Het ging over een experiment vorig jaar in Utrecht met de naam 'Bedrijf voor de klas' waarin mensen uit het bedrijfsleven, met name een vijftientigtal IT'ers, zich een paar uur vrijmaakten om les te geven in het onderwijs. Dit project werd gestuurd door het bedrijf, omdat het vond dat het ook een sociale rol te vervullen had. Het project werd heel gunstig geëvalueerd, en de Nederlandse minister van Onderwijs wenst het voor het volgend school-

jaar uit te breiden tot meer bedrijven en scholen. Daartoe werd een convenant opgesteld met afspraken omtrent de detachering van personeel naar het onderwijs.

De voorbije weken werd druk gedebatteerd over het lerarentekort in Vlaanderen, maar we hebben het ook al vaak gehad over de toegang tot het onderwijs voor mensen uit de privé-sector. In het Nederlandse voorbeeld worden de leraren door de scholen betaald. Het gaat dan om een standaardloon, dat niet te vergelijken is met wat ze verdienen in de IT-sector.

Mevrouw de minister, kan zo'n project eventueel ook in België of in Vlaanderen worden uitgevoerd ? Ook in Vlaanderen worden convenants afgesloten tussen het bedrijfsleven en het onderwijs. Hoe staat het specifiek met de detachering van personeel van de bedrijfswereeld naar het onderwijs ? Werden reeds concrete voorstellen door het bedrijfsleven aan het onderwijs gedaan ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk er inderdaad aan om ook in Vlaanderen te beginnen met een project zoals de heer Van Baelen er een uit Nederland noemt. Begin 2001 werd een werkgroep in het leven geroepen om dit uit te werken. Naast vertegenwoordigers van de overheid, met onder andere de inspectie en de Dienst Voor Onderwijsontwikkeling, zijn ook de onderwijskoepels bij deze besprekingen betrokken. Als de voorbereidende werkzaamheden afgerond zijn, wat binnenkort te verwachten valt, zal contact worden opgenomen met de bedrijfswereeld.

De werkgroep zal een voorstel uitwerken om de uitwisseling tussen scholen en bedrijven te stimuleren door middel van post-to-postuitwisselingen. Hiervoor denkt men in de eerste plaats aan een infocampagne die samen met de bedrijfswereeld en de onderwijsorganisatoren kan worden opgezet. Ook de regionale technologische centra zullen erbij worden betrokken. Het is de bedoeling dat post-to-postuitwisseling wordt opgenomen in het nascholingsplan van de school en in het personeelsbeleid van de school wordt ingepast. De uitwisselingen zullen worden beperkt tot de derde en de vierde graad.

Uit een enquête die werd uitgevoerd door Unizo, blijkt dat 30 percent van de KMO-bedrijfsleiders een samenwerking met het secundair onderwijs

Vanderpoorten

heeft uitgebouwd. Met post-to-postuitwisselingen hopen wij deze samenwerkingsinitiatieven verder te stimuleren en uit te bouwen. Dat kan bijdragen tot enerzijds het aantrekkelijker maken van het technisch- en beroepsonderwijs en anderzijds een herwaardering van technische en beroepsopleidingen.

Dit sluit echter niet uit dat er ook nog andere initiatieven worden genomen om de samenwerking tussen onderwijs en bedrijfsleven te stimuleren. Ook daar wordt aan gewerkt. Het onderwerp zal zeker ook aan bod komen in de marge van de studiedag en de vergaderingen in november over de leraren, de lerarenopleiding en de nascholing.

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mevrouw de minister, ik begrijp dat de overheid bezig is met deze materie. Ik hoop echter dat een en ander niet beperkt wordt aangepakt. Het mag iets ruimer worden geïnterpreteerd. De enge definities van beroep en opleiding mogen enigszins verruimd worden, en het project zelf mag ook ruimer zijn dan de derde en de vierde graad, en zeker ruimer dan het technisch- en beroepsonderwijs.

Minister Marleen Vanderpoorten : In eerste instantie zal er gewerkt worden met de derde en de vierde graad, maar het is de bedoeling om ook het ASO erbij te betrekken, en er tevens vroeger mee te beginnen. De interesse voor het bedrijfsleven moet inderdaad vroeger gewekt worden dan in de derde en de vierde graad. We moeten echter ergens beginnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de weddeanciënniteit van leerkrachten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de weddeanciënniteit van leerkrachten.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik durf mijn inleiding bijna niet voorlezen, gezien de recente commotie. Ik heb ze immers in tempore non suspecto opgesteld. Het lerarentekort gaat ons allen aan ; dat hebt u gisteren ten overvloede proberen te duiden. Volgens mij bent u daar trouwens in geslaagd.

Over de problematiek van TBS 55+ is al veel gezegd, maar het zijn niet enkel de uitstapmaatregelen die kunnen worden aangepast. Er moeten ook maatregelen worden genomen om de instroom van leerkrachten in het onderwijs te verbeteren. Daar hebt u gisteren ook op gewezen. Het komt erop aan zo veel mogelijk jongeren voor een job in het onderwijs te laten kiezen. Vanzelfsprekend hebben die jongeren recht op een aantrekkelijke loopbaan, maar dat moet ook gepaard gaan met een voor hen aantrekkelijke beloning. Ons inziens knelt hier het schoentje, meer bepaald op het punt van de weddeanciënniteit.

Ik heb het onderwijszakboekje erop nagekeken. In het exemplaar van 1998-1999 lees ik op pagina 47 : 'Bij de vaststelling van de weddeanciënniteit komen de diensten in aanmerking die gepresteerd werden vanaf de eerste van de maand die volgt op het bereiken van deze leeftijd. De minimumleeftijd verschilt al naargelang van de weddeschaal. De minimumleeftijd voor studiemeester-opvoeder code 122 bedraagt 20 jaar, voor code 158 21 jaar ; voor kleuteronderwijzer code 141 22 jaar ; voor onderwijzer code 148 22 jaar ; voor paramedisch en PMS-personeel codes 315, 318, 337 en 347 23 jaar ; voor leerkrachten codes 501 en 502 – dat zijn licentiaten en aanverwanten – 24 jaar.'

Pas afgestudeerden met een diploma op zak van regentaat of graduaat zijn vaak nog 20 jaar. Afgestudeerden met een licentiaatsdiploma zijn, als ze op het einde van het jaar verjaren, pas 21 jaar. Bijgevolg werken ze het eerste tot anderhalf jaar zonder weddeanciënniteit op te bouwen. Voor licentiaten loopt dat soms op tot drie jaar. Daardoor zien ze hun inkomen de eerste twee tot tweeënhalf jaar niet stijgen, behalve via indexaanpassingen. Ze worden dan ook benadeeld ten opzichte van collega-studenten die eerst kiezen voor de privé-sector of pas later in het onderwijs stappen. Het lijkt ons een goed idee om dit systeem van minimumleeftijd af te schaffen of te herwerken. Zo worden pas afgestudeerden gestimuleerd om snel voor een loopbaan in het onderwijs te kiezen. Bovendien worden niet-zittenblijvers dan niet benadeeld.

Ik wil de minister de volgende vragen stellen. Waarom begint bij leerkrachten de geldelijke an-

De Cock

anciënniteit met vertraging te lopen ? Wat was de oorspronkelijke motivering van deze maatregel ? Wat is het standpunt van de minister hierover ? Is een wijziging van deze maatregel bespreekbaar in het kader van maatregelen ter bevordering van de instroom van jonge leerkrachten ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil eerst verduidelijken dat het niet om een vertraging van de geldelijke anciënniteit gaat, maar om het vaststellen van een minimumleeftijd waarop de anciënniteit begint te lopen.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat de berekening van de geldelijke anciënniteit gesteund is op de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs.

Het principe van de minimumleeftijd van een weddeschaal is gebaseerd op artikel 9, waarbij wordt gesteld dat elke schaal ingedeeld is in een bepaalde klasse, gaande van 20 tot 24 jaar. Tevens bepaalt artikel 6 dat 'de schaal voor iedere graad vastgesteld wordt met inachtneming van de belangrijkheid van het ambt dat normaal overeenstemt met de waarde van elk der diploma's of bekwaamheidsbewijzen die toegang verlenen tot die graad'. Tevens wordt, volgens artikel 10, de schaal aangeduid door een indicie die de minimumwedde, de maximumwedde, de klasse, het aantal en het bedrag van de periodieke verhogingen ervan aangeeft.

De klasse van de weddeschaal is gerelateerd aan de duur van de studies noodzakelijk voor het behalen van een bekwaamheidsbewijs dat vereist is voor de toekenning van een bepaalde weddeschaal. Inzake pensioenen wordt een diplomabonificatie toegekend in functie van de duur van de gedane studies. Een van de motieven was destijds precies de gelijke behandeling van mannen en vrouwen, onder meer in functie van het verplicht vervullen van de legerdienst. Op het einde van de jaren vijftig bedroeg die 18 tot 21 maanden.

Deze maatregel kan zeker worden besproken. De vraag is in welke zin en in welke mate. Ik heb reeds meermaals gesteld dat in het kader van de tweede

fase van de loonstudie alle verloningscomponenten aan bod moeten komen.

Beleidsmatig kan worden gesteld dat veel jonge, pas afgestudeerde leerkrachten terechtkomen in het onderwijs. Dit is gebleken uit een recent onderzoek van het departement Onderwijs in het kader van maatregelen ter bevordering van de instroom van jonge leerkrachten. Alleszins wat het basisonderwijs betreft, ligt het instroompercentage erg hoog. 87 percent van de in 2000 afgestudeerde kleuteronderwijzers is in het schooljaar 2000-2001 in het onderwijs gestart. Voor de onderwijzers, waar het tekort het grootst is, bedroeg dit percentage zelfs 93,5 percent. In het secundair onderwijs bedraagt het doorstromingspercentage 72,5 percent. De instroom is vandaag dus niet het grootste probleem. Het beleid moet zich dus veeleer richten op de uitstroom.

Het wegwerken van de minimumleeftijd betekent ook dat de extra toegekende anciënniteit voor elk betrokken personeelslid gedurende de hele loopbaan worden doorverrekend, met gevolgen voor eventuele wachtgeld, rust- en overlevingspensioenen. Het opheffen van de minimumleeftijd van de weddeschaal is ongetwijfeld een dure en lineaire weddeverhoging. Het betreft in deze dus een zwaar budgettaire loonmaatregel. Ik sluit echter niet uit dat er gedifferentieerd kan worden onderzocht in welke mate er bepaalde minimumleeftijden moeten worden herzien. Dit naast andere maatregelen die aan bod zullen komen in de loonstudie, zoals het valoriseren van diensten voor neveninstromers.

Dit is uitgegroeid tot een vrij complexe materie. Iedereen moet beseffen dat elke loonmaatregel budgettaire consequenties heeft.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik dank de minister voor haar antwoord. Men had mij in het oor gefluisterd dat dit ooit gebeurde om redenen van militaire dienstplicht. Ik vond dat raar, maar het klopt dus. Dat heb ik dan weer bijgeleerd.

U zegt dat daarover in de tweede fase van de loonstudie moet kunnen worden gepraat. Ik ben daar verheugd over.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.18 uur.*